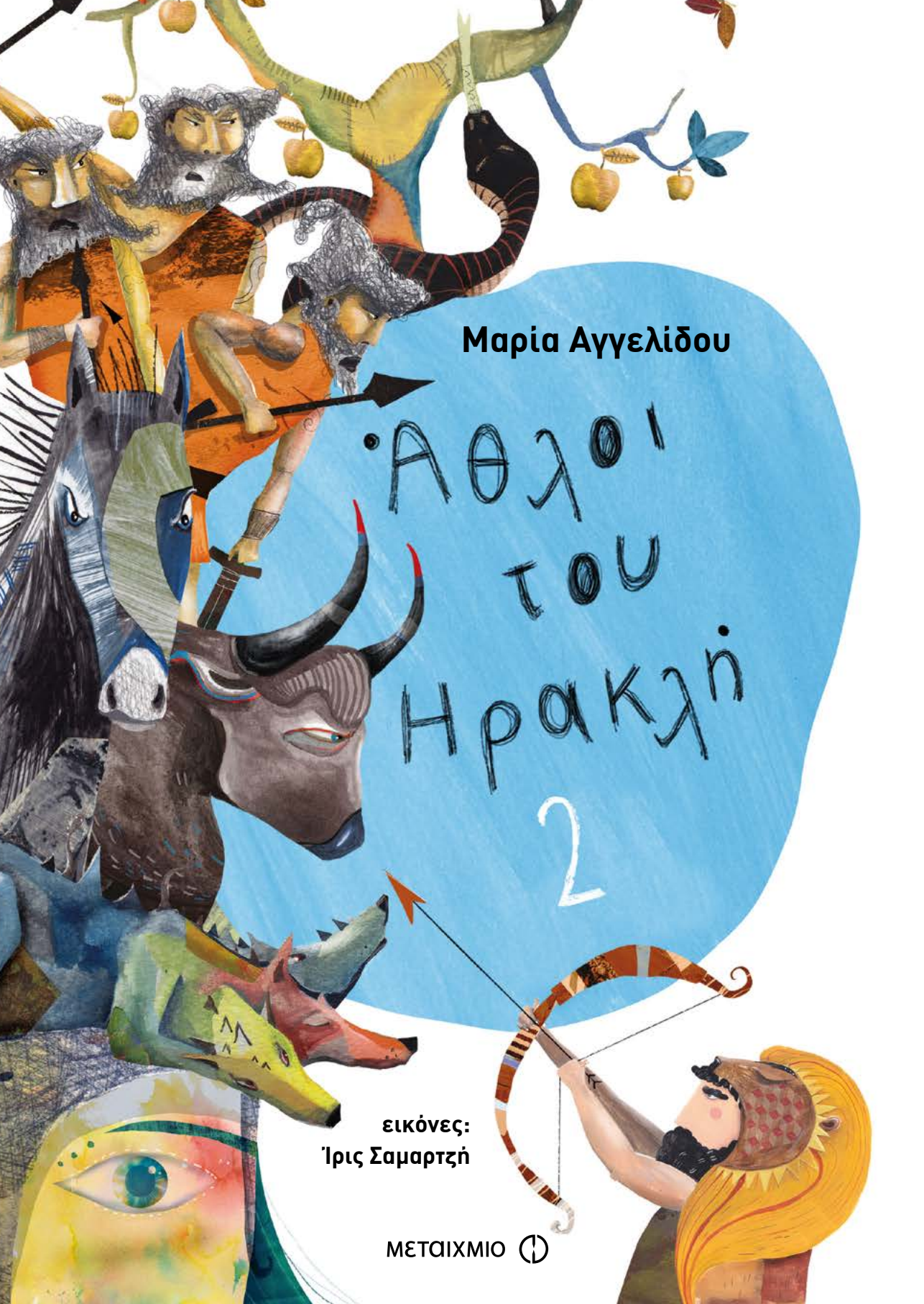

Μαρία Αγγελίδου

Αθλοὶ
του
Ηρακλή
2

εικόνες:
Ίρις Σαμαρτζή

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ο ταύρος
της
Κρήτης

Στην αρχή του κόσμου οι θεοί τούς συνηθίζανε τους κατακλυσμούς. Δεν προλάβαινες να κάνεις ένα λάθος, μια αμαρτία, να σου η βροχή και η μπόρα, πνίγανε πόλεις, λιμάνια και βουνά. Μαζί κι όλους τους ανθρώπους. Δε γλίτωνε ψυχή. Δηλαδή γλίτωνε ένας, άντε δύο. Κι αυτοί που γλίτωναν δίνανε στον κατακλυσμό και το όνομά τους: ο κατακλυσμός του Νώε, ο κατακλυσμός του Δευκαλίωνα και της Πύρρας.

Λες κι ήτανε δικός τους ο κατακλυσμός και τον
βαφτίζανε για να τον αφήσουν κληρονομιά στα
παιδιά τους.

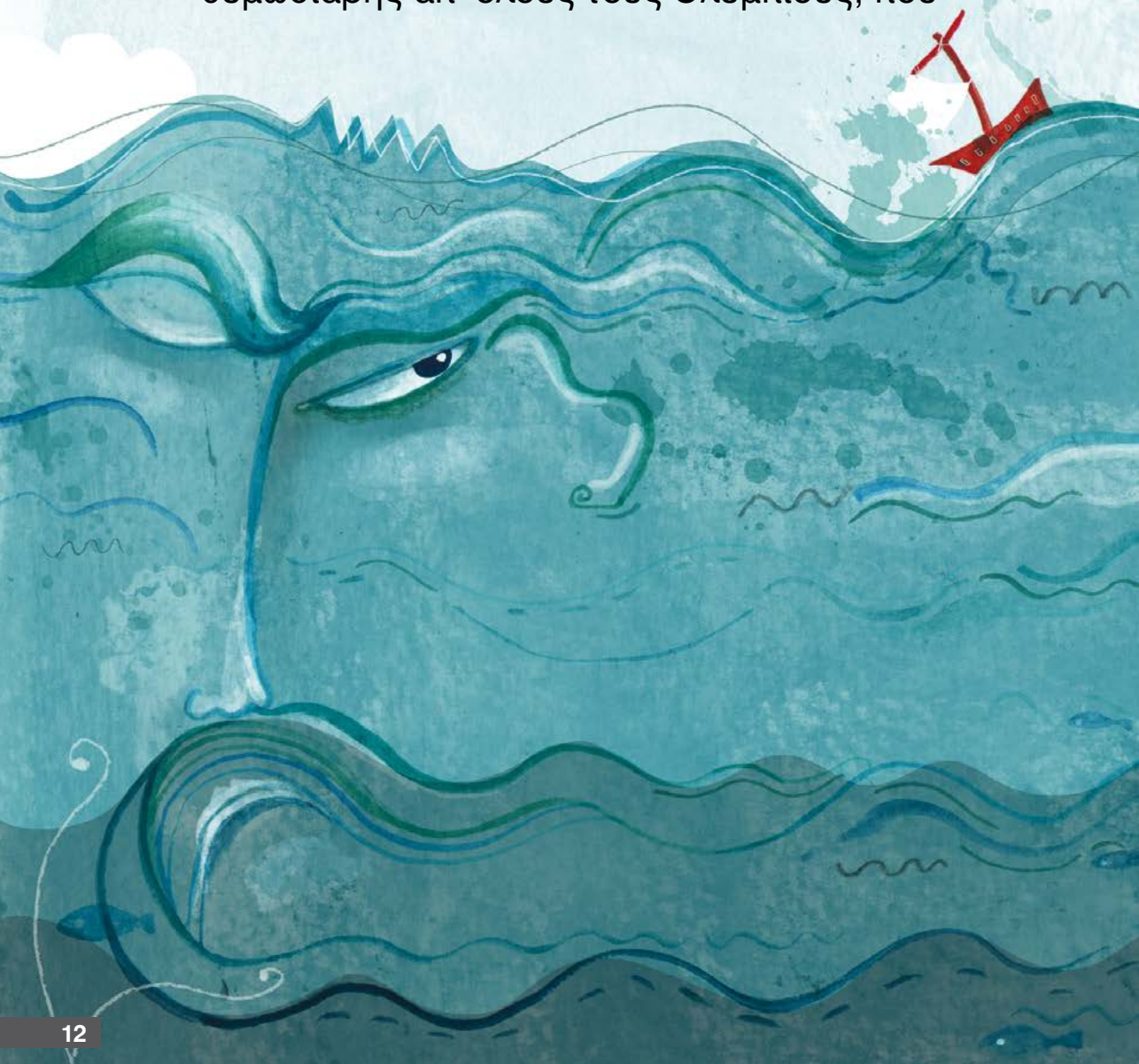

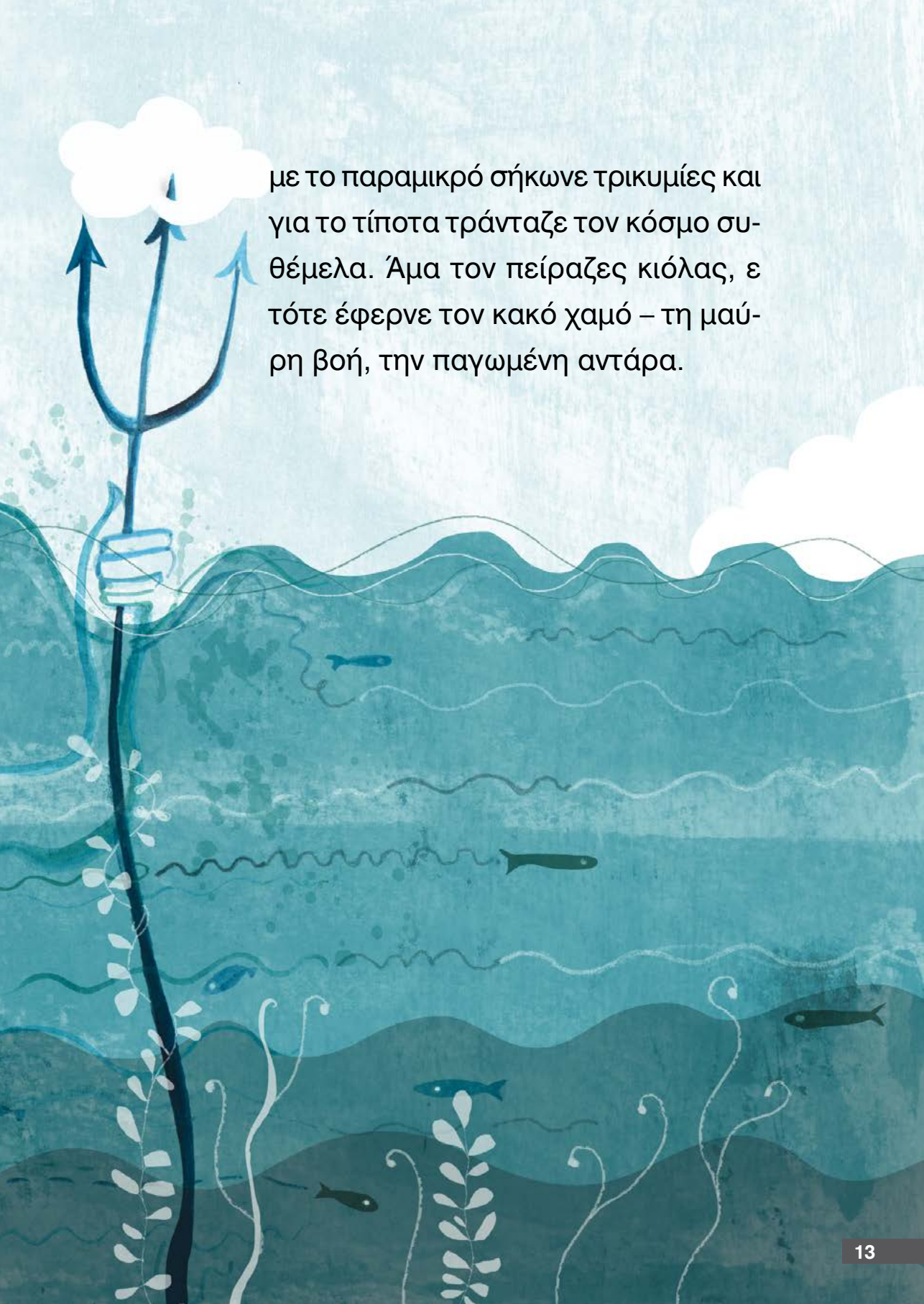
Αν πάλι ο αθάνατος δεν ήθελε να τιμωρήσει την οικουμένη ολόκληρη, αλλά έναν τόπο μόνο ορισμένο, τότε έστελνε καταποντισμό. Αντί να ρίξει, δηλαδή, το νερό από τον ουρανό, σήκωνε ο θεός ο θυμωμένος τη θάλασσα και το κατάπινε το μέρος ολόκληρο, μια για πάντα. Γιατί μετά τον κατακλυσμό τα νερά της βροχής τραβιούνταν, τα 'πινε η γη και κατάφερνε να φανερωθεί ξανά, με τις πέτρες της και τα χώματά της, με τα βουνά της και τα λιβάδια της και τα όλα της. Αλλά μετά τον καταποντισμό... μετά τον καταποντισμό κανένα νησί δεν έχει ξανανεβεί στον αφρό, να πλέει και ν' ανασαίνει στον ήλιο. Τόσο βαθιά βουλιάζουν μέσα στα τρίςβαθα, που και να ψάχνεις δεν τα βρίσκεις. Αυτό έπαθε η Ατλαντίδα και τη λέμε ακόμη χαμένη.

Αυτό κόντεψε να πάθει κι η Κρήτη όταν θύμωσε μαζί της ο Ποσειδώνας, ο θεός με τα γαλάζια μαλλιά, ο άρχοντας των κυμάτων, ο αδελφός του Δία, ο άντρας της Γης, ο βοσκός των καραβιών, αυτός ο πιο όμορφος και ο πιο θυμωσιάρης απ' όλους τους Ολύμπιους, που

A stylized illustration of Poseidon, the Greek god of the sea, holding a blue trident. The trident's prongs point upwards towards a white cloud. The background is a light blue sky with another white cloud on the right. Below the sky is a dark blue sea with white, wavy lines representing waves. Several small, dark blue fish are swimming in the water. On the left, a dark blue vertical line represents a ship's mast, with white, leafy branches or seaweed growing from it. The overall style is simple and artistic, with a focus on the sea and the god's power.

με το παραμικρό σήκωνε τρικυμίες και
για το τίποτα τράνταζε τον κόσμο συ-
θέμελα. Άμα τον πείραζες κιόλας, ε-
τότε έφερνε τον κακό χαμό – τη μαύ-
ρη βοή, την παγωμένη αντάρα.

Και τον πείραξε ο Μίνωας τον Ποσειδώνα.
Του 'ταξε κι ύστερα τον γέλασε. Γιατί όρθιος
στον γιαλό υποσχέθηκε πως το πρώτο πράγμα
που θα 'βγαινε από τα κύματα θα το θυσίαζε
στον θεό. Αλλά σαν βγήκε απ' τους αφρούς ο
Ταύρος, η ομορφιά του έπεσε σαν κεραυνός
πάνω στον βασιλιά. Μέσα στα μάτια του σκο-

τείνιαζαν πέλαγα. Τα κέρατά του γυάλιζαν σαν τα βράχια τα μαύρα, τη στιγμή που σπάει πάνω τους αφρισμένο το κύμα. Τα δόντια του άσπρες πέτρες που έλαμπαν στον ήλιο. Και ξετρελάθηκε ο Μίνωας μαζί του, ξέχασε το τάμα και κράτησε τον ταύρο να τον έχει δικό του και να τον χαίρεται. Τότε άρχισαν όλα.

Τον καιρό που η Γη ήταν ακόμη καινούργια
(αλλά και σήμερα που ολοκαίνουργια δεν είναι πια),
υπήρχαν κι υπάρχουν για τους ήρωες δουλειές
και δουλειές, κίνδυνοι και κίνδυνοι, κατορθώματα
και κατορθώματα. Μα οι κίνδυνοι οι πιο τρανοί,
οι περιπέτειες οι πιο δύσκολες, τα κατορθώματα
τα πιο ακατόρθωτα συχνά ήθελαν και θέλουν ταξίδια
μακρινά, στα πέρατα του κόσμου, στον άλλον κόσμο
ή σε κόσμους άλλους. Άγνωστους κι απίστευτους.

***Ο ταύρος της Κρήτης
Τα άλογα του Διομήδη
Η ζώνη της Ιππολύτης
Τα βόδια του Γηρυόνη
Η αρπαγή του Κέρβερου
Τα μήλα των Εσπερίδων***

Βρες το
εκπαιδευτικό υλικό,
με πολλά παιχνίδια
και δραστηριότητες
για τους Άθλους
του Ηρακλή, στο
www.metaixmio.gr/
παίζω-με-τον-μύθο

ISBN:978-618-03-1667-4

9 786180 316674

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 81667